

عنوان مقاله:

یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده و یاددهنده

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مدیریت، اقتصاد، حسابداری و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علیرضا موغلی - استاد تمام رشته مدیریت دانشگاه پیام نور شیراز

داوود بیاتی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مدیریت منابع انسانی دانشگاه پیام نور شیراز

خلاصه مقاله:

سازمان ها قبلا در محیطی پایدار به سر می بردند و وقایع آینده تقریباً قابل پیش بینی بود اما امروزه محیط بسیار متغیر است. رشد شتابنده ی تغییرات و رقابت، در هزاره ی جدید باعث گردیده تا تعاریفی جدید در سازمان ها و مدیریت سازمان ها بوجود بیاید که از جمله آنها یادگیری سازمان و سازمان یادگیرنده و یاددهنده می باشد. یادگیری سازمانی فرآیند کسب دانش، توزیع اطلاعات، تفسیر اطلاعات و حافظه سازمانی می باشد که در شرایط تغییر بطور موفقیت آمیزی خود را تطبیق می دهد. یادگیری سازمانی زمانی اتفاق می افتد که موجب تغییر عقاید و دیدگاههای موجود شده و دیدگاه جدیدی را خلق کند و از طریق ارتباط و تعامل، به تمام سطوح سازمانی منتقل شود. سازمان یادگیرنده حاصل یادگیری سازمانی است. مدیران، سازمان هایی را طراحی می نمایند که اعضای آن پیوسته به یافتن مشکلات فراوری سازمان و مهمتر از همه، حل آن بپردازند چنین سازمان هایی را در دنیای امروزی «یادگیرنده» می نامند اما در چنین سازمان و محیطی، کلید برنده شدن رهبر، همانا توانایی او در پرورش هوش جمعی تیم خود، حفظ همسویی و ایجاد انرژی در اعضای سازمان است و در نهایت، تلاش برای رضایت مشتری است. در واقع چنین امری، مدیران را به سوی مفهومی جدیدتر، با عنوان «سازمان یاد دهنده» می کشاند. سازمان یادگیرنده افراد سازمان را به یادگیری سازمانی سوق می دهد اما سازمان یاددهنده از مدیران ارشد خود که نقش آگاهان در سازمان را دارند، می خواهد که آموخته های خود را به دیگران بیاموزند. همانگونه که در آموزه های دین اسلام آمده است باید همیشه «دانش و آگاهی خود را از دانشمندان و آگاهان به امور بگیریم». در این مقاله به مطالعه و بررسی یادگیری سازمانی و سازمان یادگیرنده و یاددهنده و همچنین ارتباط بین آنها می پردازیم.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی، سازمان یادگیرنده، سازمان یاد دهنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/445065>

